

Publicerad 2010-06-18 00:20 av hannaharallt

Från en dotter som är besviken.....

Vart tog du vägen?

Det är som att allt rinner av dig. Som att du ständigt går iklägg galondräkt och sparkar på allt i närheten av dig. Men det är synd om dig, visst. Allt är så jobbigt när man är ensam. Men du är inte ensam. Du GÖR dig ensam.

Ensama jävel.

Varför du inte vill träffa mig, varför du inte fattar att det inte finns mycket tid kvar, det är en gåta. Du är dum. Du är korkad. Du kan inte vara så egoistisk som du verkar va? Det är inte så jag kommer ihåg dig. Men nu är du det. Otroligt jävla egoistisk.

Din egoistiska jävel.

Jag vet att du älskar mig, men du är inte särskilt tydlig.

Din jävel.

Förlåt.

Förlåt för att jag tycker att du kan ringa mig ibland. För att jag väntar på dig. Det är du som drar ut på tiden.

Din jävel!

Förlåt för att en dotter vill att hennes pappa ska känna henne. Över -huvud -taget...-alls.

Din jävel...

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren hannaharallt med Poeter.se id #31134 innehar upphovsrätten